PÁRTÉPITÉS
KISKÖNYVTÁRA

3

N. MAKAROV

AZ ÜZEMI PÁRTCSOPORT

SZIKRA

PÁRTÉPITÉS KISKÖNYVTÁRA

3. sz.

N. MAKAROV

AZ ÜZEMI PÁRTCSOPORT

SZIKRA

BUDAPEST 1950

Az orosz eredeti címe:

ПАРТИЙНАЯ ГРУППА НА ПРЕДПРИЯТИИ

Felelős kiadó a Szikra Könyvkiadó vezérigazgatója

Huszonöt éve annak, hogy a moszkvai autógyár kapuján kigördült az első tíz »AMO-F-15« jelzésű szovjet autó. A tjufelevi liget helyén a sztálini ötéves tervek alatt hatalmas, élenjáró technikával felszerelt autógyár-óriás, a Sztálin autógyár, a ZISz — növekedett fel.

Az autógyár futószalagjáról naponta özönlenek a »ZISz-150« tehergépkocsik, a gyönyörű limuzin személygépkocsik és a hatalmas autobuszok. A Szovjetunió legtávolabbi sarkaiba is eljutottak a Sztálin autógyár jelzésével ellátott autók százezrei. ZISz jelzésű autókkal mindenütt találkozhatunk: a gyárakban és üzemekben, a kolhozokban és szovhozokban, az erdőkitermelésnél és a halászati vállalatoknál, az építkezéseknél és bányákban, széles hazánk autóútjain és útjain. Mindenütt megállják a helyüket, segítenek a háborúutáni ötéves terv gyorsabb teljesítésében.

A gépkocsik születésének útja bonyolult. Körülbelül hétezer alkatrészt öntenek, sablonoznak, köszörülnek, esztergályoznak, fúrnak, munkálnak meg a különböző módszerekkel. Ezeket az alkatrészeket a sztahánovisták szakértő kezei összeszerelik és mennek a futószalagra.

A Sztálin autógyár termelésében fontos helyet foglal el a kovácsműhely. A kovácsműhely az üzemben egyike a legnagyobbaknak. Itt sablonoznak körülbelül százféle alkatrészt: az első tengelyek rúdjait, a fogaskerekeket, vontatóhorgokat, hajtókarokat, a sebességváltó fogaskerekeit, dugattyúkarokat, villákat, lemezeket és sok másfajta alkatrészt. A kovácsműhelyben legfontosabb az első részleg, ahol több mint 200 ember dolgozik. A műhely egész termelésének mintegy 50 százalékát itt készítik.

A kovácsműhelyben nyolc pártcsoport van. A legjobbak közé tartozik az első részleg pártcsoportja, amelyet V. V. Rudakov pártcsoportvezető vezet. A pártcsoportban 29 kommunista van; három önálló termelési szakasz (a nehéz, könnyű és gőzkalapács) munkásait foglalja magába.

Az első részleg pártcsoportvezetője, Rudakov elvtárs, régi autógyári munkás. Vlagyimir Vasziljevics már az első szovjet autók előállításában résztvett, azután pedig az üzem átalakításában is. Több mint három évtizede dolgozik a kovácsműhelyben. Rudakov elvtárs a munkának itt nyomógépkezelő tanulótól a mesterig tartó dicső iskoláját járta ki, bolsevik edzettséget nyert. Itt lépett 1923-ban a kommunista párt sorai közé, az üzem Lenini Kommunista Ifjúsági Szövetsége szervezetének első titkára lett. Rudakov önfeláldozó munkával kivívta magának a pártszervezet bizalmát és tekintélyt, tiszteletet, népszerűséget a kovácsműhely munkásai közt.

Abban az időben, amikor Rudakovot a kovácsműhely pártcsoportvezetőjévé választották, a műhely rosszul dolgozott: gyönge volt a munkafegyelem, sok volt a selejt. Az első részleg egyes brigádjai nem teljesítették a tervet. Mindezt nagyrészben a politikai tömegmunka csaknem teljes hiányával lehetett magyarázni.

Minthogy pártaktíva nem volt, Rudakov elvtárs az első időben mindent maga csinált: összehívta a gyűléseket, résztvett a faliujság szerkesztésében és sok minden máshoz is hozzáfogott. Csakhamar megértette azonban, hogy így egyedül nem szabad tovább dolgozni, így semmire sem megy.

Mindenekelőtt bevezette azt a szabályt: munkaidőben nem szabad elhagyni a kalapácsot, nem szabad eltávozni a műhelyből. Kezdetben nem volt könnyű ezt a rendet betartani. Volt, aki megsértődött, amikor Rudakov elvtárs megkérte, hogy pártügyekben az ebédszünetben vagy munka után jöjjön hozzá. Csakhamar megértették azonban mindnyájan, hogy a pártcsoportszervező, amikor ilyen rendet vezet be, az egész ügy érdekeiből indul ki.

Rudakov pártcsoportvezető elvtárs 30—40 perccel a szirénajelzés előtt érkezik a munkába. Ezalatt az idő alatt előkészíti munkahelyét, meglátogatja a részlegeket, brigádokat, beszélget a munkásokkal. Az ebédszünetben ismét a munkások között van: az étteremben, a vörös sarokban, vagy a műhelyben. Munka után, a körülményekhez képest egy-két órát a pártvezetőségnél tartózkodik. Ezt az időt rendesen a szakszervezeti szervezővel, Komszomol-szervezővel, a kommunistákkal és pártonkívüli munkásokkal való beszélgetésekre, a megbízások teljesítésének ellenőrzésére fordítja.

Rudakov pártcsoportvezető elvtárs elvhű, tapintatos és megértő elvtárs, szigorú, nagyigényű vezető. Minden munkában és személyes magatartásban szilárdan a pártvonalhoz tartja magát.

Rudakov jól tudja, hogy az emberekkel való bánás nem könnyű dolog, hogy minden emberhez másként kell közeledni, mindenkinek megvannak a maga szükségletei, igényei és hangulatai. De jól tudja azt is, hogyan kell a munkásokhoz közeledni, mit kell tőlük

kérdezni, mit kell megtanácskozni, miben kell segítségükre lenni. Mindegyikük ügyeiben való baráti részvétel lehetővé teszi számára, hogy jól érezze a termelés életének érverését.

*

Az első részleg pártcsoportjának legfontosabb munkája a csoport kommunistáinak gyűlésén jóváhagyott terv. Ez a terv magábafoglalja azokat az intézkedéseket, amelyeket a soronkövetkező termelési feladatok, valamint az egész ország életét érintő általános politikai feladatok diktálnak. Például a pártcsoport munkájának júniusi tervébe a következő kérdéseket vette fel: a részleg-vezetők beszámolói az első félév tervének teljesítéséről, Romanyenko képviselő beszámolója, a kommunisták beszámolói a pártmegbízatások teljesítéséről, a tagdíjak befizetéséről stb.

Kevés azonban a terv összeállítása, fontos teljesítésének biztosítása is. A pártcsoportvezető a munkát úgy építi fel, hogy a terv teljesítésében valamennyi kommunista részt vesz. Vegyük például a pártcsoport gyűlését, amelyen a részleg-vezetők beszámolnak az első félév tervének teljesítéséről, Rudakov, mint mindig, a gyűlés előkészítésébe sok kommunistát vont be. A brigádok közötti szerződések teljesítésének ellenőrzésében a pártcsoport tagjainak csaknem a fele résztvett. Megbeszéltek mindent, amit az utóbbi időben elértek, a hibákat, a befejezetlen munkákat feljegyezték, felfeltártak minden újat a munkában. A kommunisták széleskörű részvétele a gyűlések előkészítésében biztosítja a felvetett kérdések aktív megvitatását.

A pártcsoport szerint minden hónap elején meghallgatja a részlegek vezetőinek előadását az elmúlt hónap munkájáról és a folyó hónap feladatairól. A gyűlés előtt a partcsoportvezető megbízásából a kommu-

nisták egy csoportja megvilágítja a dolgok állását egyik vagy másik részlegen. Gondosan tanulmányoznak minden kérdést, amely a pártcsoportot érdekli, az egész párttagságot érintő intézkedéseket hoznak, amelyek a munka megjavításához szükségesek.

A pártcsoportértekezlet előkészítésének Rudakov elvtárs által alkalmazott módszere megváltoztatta ezek jellegét: a gyűlések tartalmasabbak, érdekesebbek, hatásosabbak lettek, a kommunisták politikailag élesen állástfoglaló felszólalásai töltötték ki.

Ennek eredményeképpen jelentősen megnövekedett a pártcsoportértekezletek szerepe a termelési és pártélet lényeges kérdéseinek megoldásában.

A hidegvágás munkaszakaszán gyakran törtek el a felszerelés-részek, különösen a vágópréseken. Meglehetett volna hallgatni a pártcsoport gyűlésén azokat a kommunistákat, akiknél a törések előfordultak. Rudakov azonban úgy döntött, hogy ez az eljárás egyoldalú és felületes lesz. Ezért megbízott három, más munkaszakaszból való kommunistát, hogy tárják fel a törések okát, állapítsák meg, mit kell tenni gyors kiküszöbölésükre. Kiderült, hogy gyakran azért történnek törések, mert a mesterek és az előmunkások nem oktatták ki a munkásokat. A gyűlés, amelyen ezt a kérdést megvitatták, lelkesen és tárgyilagosan folyt le. A felszólalások elvszerűek voltak, a kommunisták élesen bírálták a tényleges bűnösöket. A gyűlés hatékony rendszabályokat foganatosított a törések kiküszöbölésére. Eredményképpen a törések csakhamar megszűntek.

Rudakov pártcsoportvezető elvtárs jól tudja, hogy a pártcsoport gyűlésének nevelő szerepe attól függ, milyen bátran fedik fel itt a munka hiányosságait és a helyi, első pillantásra »szűknek« látszó kérdéseket pedig elvi magaslatra emelik.

— Pártcsoportunk gyűlései — mondja az egyik kommunista, Uskalov elvtárs — élénken folynak le. Az élet konkrét kérdéseit vetik fel itt: Az előadók személyre való tekintet nélkül bírálják a zavarok okozóit. Egyszer nekem kellett előadást tartanom az ifjú káderek kiképzéséről. Mikor az előadást elkészítettem, láttam, hogy semmit sem mulasztottam el, mindent számításba vettem. A vita során azonban a kommunisták sok olyan hibát élesen bíráltak, amelyet én nem említettem munkámban. A gyűlés segítségünkre volt a hibák kiküszöbölésében, a kovácsok kiképzésének jobb megszervezésében.

A pártcsoport gyűlései nemcsak azért vannak jelentős befolyással a pártszervezet életére és fokozzák a kommunisták aktivitását, mert jól előkészítettek és aktívan folynak le. Rudakov pártcsoportvezető állhatatosan harcol az elfogadott határozatok hatásosságáért. Szigorúan megtartja azt a szabályt, hogy minden gyűlésen beszámol a korábban hozott határozatok teljesítéséről.

Hogy a pártcsoport gyűléseit élénkítse és szakszerűbbé tegye őket, a pártcsoportvezető a gyűlésekre gyakran hív meg szakembereket, akik segíthetnek egyik vagy másik kérdést jobban megoldani. Igy a zavarok és a kalapács veszteglése okáról szóló kérdések megvitatásánál a pártcsoportgyűlésre meghívták a sablongépműhely mechanikusát és főnökét, valamint a technikai részleg képviselőjét. Ez segített kideríteni, hogy a kalapács veszteglését a felszerelés elhanyagoltsága okozta, hogy a sablont a tervrajztól eltérően készítették. A pártcsoport követelte ezeknek a hibáknak a megjavítását és utánanézett a felszerelés megjavításának.

Egyszer a pártcsoport azt a kérdést vitatta meg, hogy a könnyű kalapács munkaszakasza nem teljesíti

tervét. A beszédet a munkaszakasz főnöke, Romanyenko tartotta. Panaszkodott, hogy néhányszor segítségért fordult a műhely mechanikusához és a technikai részleghez, de ezek nem intézkedtek, hogy a kalapácsot idejében megjavítsák. Ennek eredményeképpen a kalapács sokáig vesztegelt.

A pártcsoport gyűlése elítélte, hogy Romanyenko elvtárs nem tett intézkedéseket és ajánlotta a pártcsoportvezetőnek, hogy foglalkozzék ezzel a kérdéssel.

A gyűlés után Rudakov Romanyenkóval együtt elindult a kovácsműhely főnökéhez. Kihívták a műhely technikai részlegének főnökét és mechanikusát. Az üggyel megismerkedve, a kovácsműhely főnöke parancsot adott, hogy teremtsenek rendet a kalapács megjavítása körül.

Romanyenko hibája mindenekelőtt az volt, hogy nem volt eléggé állhatatos és nem ment maga a műhely főnökéhez.

A pártcsoport nem hagy megvitatás nélkül egy tlen, a munka és technológiai fegyelmet megzavaró esetet sem. A váltás bevégzése után a csoport gyakran összegyűlik 15—20 percre, hogy operatíven, sorrendben megvitassa a halaszthatatlan ügyeket.

Az első részleg kommunistái azért dolgoznak jól, mert a pártcsoport egész idő alatt tevékenyen működik. A pártcsoport éberen őrködik afelett, hogy ezeket a kötelezettségeket teljesítsék és afelett, hogyan dolgozik és viselkedik minden kommunista.

A részlegben brigádmunka folyik: bárki abbahagyja a munkát, azonnal észrevehető: a többieknek nehezebb lesz a munka, megzavarja az ütemet.

Egyszer Ozerszkij elvtárs ittasan ment munkába. Rudakov a váltás után összegyüjtötte a pártcsoportot és felvetette Ozerszkij viselkedését. Ez erős hatással volt rá és szavát adta, hogy az ilyen ballépés nem

ismétlődik meg többé. Ozerszkij elvtárs megtartotta a szavát.

1949 júniusában a pártcsoport gyűlésén Rudakov elvtárs a kommunisták élcsapat szerepéről tartott előadást. Előadásában elmondotta, hogy a kommunistáknak élen kell járniok, maguk után kell vonniok a pártonkívülieket, az élenjáró kezdeményezések előharcosainak kell lenniök, példát kell mutatniok a munkafegyelemben. Rudakov elvtárs a kommunista Uskalovot említette meg, aki a termelésben az élcsapat szerepe betöltésére példát mutat. A pártcsoportvezető ugyanakkor megemlített néhány kommunistát, például Szemint, akik megfeledkeztek arról, hogy a bolsevik párttag kitüntető címét viselik. Szemin harminc perccel a szirénajelzés előtt befejezte munkáját; a figyelmeztetésre pedig, hogy az ilyen viselkedés a munkafegyelemmel szemben megengedhetetlen, szemtelenül válaszolt.

A kommunisták felindultan vették tudomásul elvtársuk méltatlan magatartását. Szeminnek arra a kísérletére, hogy mentegesse magát, éles kritikával illették annak a kommunistának a viselkedését, aki egyéni érdekét a közösségi érdek fölé helyezte.

Erről beszéltek Hromilin, Pusztovalov, Remorcsuk és más párttagok. Sok példát hoztak fel a kovácsok hősies munkájáról a háború idején.

Az éles elvtársi bírálat hatott Szeminre. A gyűlés végén nyilatkozatot tett, hogy beismeri hibáját és megígéri, hogy sztahánovista munkával teszi jóvá hibáját a pártszervezet és a dolgozók előtt.

Így, operatív munkát az emberekre gyakorolt állandó nevelőhatással összekapcsolva, a pártcsoport megszilárdítja a kollektíva saját erejébe vetett hitét s vágyát, hogy a haza javára dolgozzék.

*

Rudakov pártcsoportvezető nagy figyelmet fordít a kommunisták marxista-leninista képzésére. A tanulókörök foglalkozásai számára kényelmes és világos állandó helyiséget bocsátottak rendelkezésre. A pártcsoportban két, a párttörténetet tanulmányozó tanulókör és két szeminárium működött. A tanulóköröket és szemináriumokat a kommunisták politikai felkészültségi színvonalát számításba véve állították össze.

Uskalov, Romanyenko és Pusztovalov elvtársak példát mutatva más kommunistáknak, kitartóan dolgoznak politikai ismereteik fejlesztésén. Ez észrevehetően kihatott ezeknek az elvtársaknak termelési fejlődésére is: rendszerint példát mutatnak a magas munkatermelékenységből.

A pártcsoportban a politikai képzés sikerét a munka jó megszervezése és a tanulás fölötti rendszeres ellenőrzés biztosítja.

A tanulókörök és szemináriumok foglalkozásának napjain külön hirdetőtáblát akasztanak ki: »Ma tanulónap van.« Rudakov elvtárs minden foglalkozás után ellenőrzi a látogatási naplót. A pártcsoportvezető gyakran felszólítja a foglalkozásról elmaradókat a pártcsoport gyűlésén, hogy adjanak magyarázatot mulasztásuk okairól. Például a kommunista Ozerszkij nem jelent meg a foglalkozáson. Rudakov elvtárs figyelmeztette, de amikor ismét távolmaradt a foglalkozásról, a pártcsoportvezető mulasztását a pártcsoport gyűlésén tette vita tárgyává. Ez hatékony rendszabálynak bizonyult és arra kényszerítette Ozerszkijt, hogy behozza mulasztását.

A pártcsoport gyakran vitatja meg a pártoktatás kérdéseit. A pártcsoport egyik gyűlésén Slejn kommunista arról tartott beszámolót, hogy hogyan tanul. A gyűlés meggyőződött róla, hogy Slejn rendszeresen látogatja a foglalkozásokat, tevékenyen résztvesz a

megbeszéléseken és sikeresen elsajátítja a tananyagot. A pártcsoport ilyen gyűléseinek nagy nevelő jelentősége van, a kommunistákban azt a törekvést keltik fel, hogy emeljék elméleti színvonalukat.

A pártcsoport Sztálin elvtársnak azon útmutatása által vezetve, hogy a káderek döntenek el mindent, sokat tett a technikai oktatás rendezésére is. Az első részleg termelési szakaszain soktucat bonyolult vasalkatrészt formáznak. A legkisebb pontatlanság vagy hanyagság esetén is a vasalkatrész selejtbe megy. Érthető tehát, hogy a munkások szakképzettségének színvonala dönti el a termelés sikerét. Amikor az első részleg bekapcsolódott a versenybe, más vállalásokkal együtt a kommunisták elhatározták, hogy növelik az első részleg munkásainak szakképzettségét és emelik technikai tudásuk színvonalát.

A pártcsoportvezető és a kommunisták segítségével a munkások technikai oktatását közvetlenül a termelésben szervezték meg. A foglalkozásokat rendszeresen, hetenként kétszer tartják. A foglalkozásokat Hromilin és Romanyenko párttagok tartják.

A munkások tanulmányozzák a tervrajzokat, megismerik a fémjelzéseket, a sablonnyomógép berendezését, a kalapács- és sablonnyomógép technikáját, a termelés technológiáját, megismerkednek a sztahánovisták munkájának legjobb módszereivel. A munkások technikai előkészítésének közösségi formáján kívül, széleskörűen kifejlesztették az egyéni tanítást is. Minden magas szakképzettségű munkásnak megvannak a tanítványai. A kommunista Uskalovnak két tanítványa van. A kommunista Hromilin befejezte a fiatal munkás, Letunovszkij tanítását, aki most önállóan dolgozik.

A jól megszervezett technikai oktatás nagyonis érezhető eredményeket ad, ami a terv teljesítése ütemének meggyorsulásában, a termelés minőségének javu-

lásában és a munkások bérének növekedésében mutatkozik meg. Például, Pusztovalov munkás mielőtt tanulni kezdett volna, 90—100 százalékra teljesítette feladatát és most 140—150 százalékra teljesíti. A kommunista Slejn, mint hevítő, Ivanov elvtársnál tanult és sablonozó szakképzettséget nyert. A technikai oktatás segített a részleg valamennyi munkásának fokozni a teljesítményt. 1948 decemberében a részleg tervét 100 százalékra teljesítették és 1949 februárjában már 106 százalékra. Most minden kovács megérti, hogy technikai felkészültség nélkül nem érnék el a szocialista kötelezettségek teljesítésében a jelenlegi magas mutatószámokat. A technikai oktatás lehetővé tette néhány kovács számára, hogy elnyerje a legjobb mester címet. Ilyenek a kommunista Voroncov, Anciferdov, a nagykalapács mestere, Polin és mások.

A technikai oktatás sikerét biztosítja a lankadatlan érdeklődés, melyet a pártcsoport tanusít irányába. A munkások technikai oktatásának kérdéseit megvitatják a pártcsoport gyűlésein, megvilágítják a faliujságon. Minden munkás állandó támogatást és segítséget kap. És ez a fődolog. Letunovszkij kovács a négyezer fontos* kalapácson dolgozik. Amikor Rudakov elvtárs azt tanácsolta neki, hogy vállaljon szocialista kötelezettséget, el'ször nem bízott saját erejében. »Félek, egyszerűsak nem tartom be a szavamat« — felelte Letunovszkij a pártcsoportvezető javaslatára. Rudakov elvtárs bátorította elvtársát; támogatást, segítséget ígért neki.

A pártcsoport vezetőjének bátorító szava kezdeményező készséget ébresztett benne, hite a dolog sikerében megerősödött.

Előfordult, hogy a pártcsoportunk erős rend-

* Kb. 1800 kg. *A szerk.*

szabályokhoz folyamodik, hogy erkölcsileg hatást gyakoroljon az emberekre. Egyszer javítás céljából leállították a nyolcadik kalapácsot, amelyen a kommunista Szemin sablongépkezelő dolgozik. Utasították, hogy az ötödik gőzkalapácson dolgozzék, de kereken visszautasította azzal az indokolással, hogy azt a kalapácsot nem ismeri. Szemin hatos osztályzatú kovács és eszerint tudnia kell dolgozni mindenféle típusú gőzkalapácson. A pártcsoport tehát visszautasítását, mint helytelen eljárást bírálta el és elhatározta, hogy Szemin viselkedését gyűlésen fogják megvitatni. A pártcsoport éles bírálatnak vetette alá Szemin viselkedését és javasolta az adminisztrációnak, hogy ideiglenesen fokozzák le és helyezzék át hevítő munkára. Szemin a kritikát helyesen fogta fel; elismerte, hogy eljárása méltatlan volt és belátta tévedését. Ezzel a példával a pártcsoport megmutatta a kommunistáknak és a részleg minden munkásának, hogyan kell megvédeni a közösség becsületét.

*

A kovácsműhely első részlegének sok dolgozója közt a kommunisták a munkásoknak csak kis részét alkotják. De az élcsapat ereje, amint V. I. Lenin mondotta, tízszer, százszor, sőt többszörösen nagyobb, mint amennyi a száma... A szervezés megtízszerezi az erőt.

A kovácsműhely első részlege pártcsoportjának ereje éppen a szervezettségben van, abban, hogy a párttagságot erős fegyelem egyesíti, egységes akarat forrasztja egybe.

Rudakov pártcsoportvezető célul tűzte ki, hogy a részleg minden kommunistáját bevonja az állandó aktív munkába annak elérésére, hogy a párt szeme mindenütt, de különösen a döntő munkaszakaszokon

ott legyen. Beszélt az adminisztrációval arról, hogy a kommunistákat a termelésben célszerűbben osszák el: a párt tagjait és tagjelöltjeit olyan munkára küldjék, ahol a legnagyobb nehézségeket kell legyőzni.

Előfordult, hogy egyes kommunisták visszautasították a párt megbizatását és nem teljesítették a pártcsoport által kijelölt feladatot. Például a kommunista Marinyin, bár beleegyezett, hogy csoportjában népnevelő legyen, mégsem végzett semmiféle munkát és a termelésben való túlterheltségével védekezett.

Marinyin beszámolóját a pártcsoportvezető a pártcsoport gyűlése elé vitte. Marinyint keményen megbírálták, például állí ot'ak elé más elvtársakat; rámutattak, hogy Remorcsuk agitátor ugyanolyan körülmények között dolgozik, mint Marinyin és mégis talál időt a párt megbizatásának lelkiismeretes teljesítésére. A bírálat hatása alatt Marinyin beismerte hibáját és brigádjában rendszeresen kezdett beszélgetni, ujságokat felolvasni.

Körülbelül ugyanez történt Anciferov népnevelővel, aki a lakosság körében nem végezte el a rábízott munkát. A pártcsoport elítélte Anciferov fegyelmezetlenségét és kényszerítette, hogy javítsa ki az elkövetett hibát.

Az emberek fokozatosan hozzászoktak a megbizatásokhoz. Azokban is felébredt az érdeklődés a pártmunka iránt, akiket általában mindenki javíthatatlanul passzívnak tartott. Ezt a megbizatások szakértő szétosztásával és teljesítésük állandó ellenőrzésével érték el. Sokat segítettek az ügynek a kommunisták beszámolói a pártcsoport-gyűléseken.

Most minden kommunistának van pártmegbizatása és aktívan résztvesz a pártéletben. A kommunisták megbizatásai nem szabványosak, egészen különbözők. Például Ioszev és Kuzmicsev elvtársakra bízták

az ujságok és folyóiratok terjesztését. Előfizetéseket vesznek fel és ügyelnek arra, hogy minden kommunista rendeljen ujságot. Fedulov elvtársat megbízták, hogy szociális területen dolgozzék. Biztosítási kiküldött és sok időt fordít a kovácsok szociális viszonyainak megjavítására. A pártcsoportvezető rajta keresztül tájékozódik például a lakások helyzetéről. Ivánov és Lebegyev elvtársak, a műhelybizottság tagjai, a munkaverseny és a szemléltető agitáció megszervezésének kérdéseivel foglalkoznak. Olenyev mester, a népbíróság ülnöke, ezenkívül különböző pártmegbizatásokat is teljesít: előadásokat tart, beszédeket mond.

A legfelkészültebb és politikailag fejlett kommunisták — a nagykalapács sablonozó munkásai, Knyazev és Hromilin, Jevplanov mester, a könnyű kalapácsok szakaszának főnöke, Romanyenko, a gőzkalapács szakaszának főnöke, Voroncov — állandó népnevelők.

A pártcsoportvezető az állandó megbizatásokon kívül egyes konkrét, termelési jellegű feladatokat ad a párttagoknak. Igy Hromilint és Uskalovot megbízta, hogy a hónap folyamán két új munkást tanítson: Knyazevet a pártcsoport arra kötelezte, hogy érje el a korona fogaskerék sablonozásának meggyorsítását és tapasztalatát adja át az egész részlegnek. Scsedrinnek azt indítványozták, hogy takarítson meg három tonna fémet.

A kommunisták erejének felhasználásában nagy operatív készségre van szükség és arra a képességre, hogy időben számításba vegyék azt a legfontosabb és legbonyolultabb munkaszakaszt, amelyre elsősorban a legjobb erőket kell küldeni. A jó vezetőnek ez a tulajdonsága megvan Rudakov pártcsoportvezetőben.

Teljesíteni kellett azt a határidőre vállalt nehéz feladatot, hogy berendezkedjenek az új autó, a »ZISz-

150« vasalkatrészeinek gyártására. A legfontosabb munkafolyamatoknál dolgozó kommunistákkal folytatott beszélgetések során Rudakov mindenekelőtt megállapította, hogy vállalni kell, hogy a megrendelést határidőre vagy határidő előtt teljesítsék. Kiválasztotta a legjobb népnevelőt és azt indítványozta neki, magyarázza meg a munkásoknak, milyen komoly megrendelést teljesít a kovácsműhely és milyen fontos az ország számára, hogy a termelés megszakítása nélkül áttérjenek az új gép gyártására. Egy másik kommunistát megbíztak, hogy a megrendelés teljesítése érdekében szervezze meg a szemléltető agitációt: függesszen ki a műhelyben jelszavakat és plakátokat, amelyek a munkásoknak a megrendelés lényegéről beszélnek és felhívják ők t annak teljesítésére. Végül, megbízták a kommunistákat — szakképzett termelőmunkásokat — hogy nyujtsanak segítséget az elmaradott munkásoknak. A határidőre vállalt termelési feladatok teljesítése érdekében a párterőknek ilyen elosztása az operatív munka részlegein biztosította a sikert.

A kommunista, mint irányító, a tömegek vezetője nemcsak az egyes feladatok és megbizatások teljesítésében nevelődik. Fontos, hogy a kommunista, bárhol dolgozzék is, függetlenül attól, van-e konkrét megbizatása, vagy nem, egész idő alatt a pártonkívüliek bolsevik vezetőjének, a tömegek nevelőjének érezze magát és egyéni kezdeményezőkészséget mutasson fel a hibák eltávolításában. Ebben a szellemben neveli Rudakov pártcsoportvezető a vezetésére bízott. párttagságot.

*

A politikai tömegmunka kifejlesztése után a termelési szakaszokon a párterők elosztása kérdésének el-

döntése után a pártcsoportoknak egy célja volt és van: minden eszközzel biztosítani a termelési program határidő előtti teljesítését.

A pártcsoport és szervezője, Rudakov elvtárs igyekszik a munkát úgy megszervezni, hogy minden munkás részletesen ismerje saját szerepét és egyéni munkáját úgy tekintse, mint az egész üzem munkájának a részét az ország autóipara fejlesztésének államfontosságú ügyében, mind újabb és tökéletesebb hazai automobilok alkotásában.

Arra törekszik, hogy minden munkásba beoltsa annak tudatát, hogy egyéni munkája az egész üzem kollektív munkájának elválaszthatatlan, szerves része és attól, hogy ő hogyan dolgozik, függ az egész üzem sikere. Minden munkást rászoktat, hogy lássa és megértse az egyéni siker és az egész állam sikerének kölcsönös összefüggését.

Rudakov pártcsoportvezető elvtárs munkájának kezdetén csak a kommunistákra és azoknak erejére számított. A szakszervezet rosszul dolgozott, befolyása a műhelyben gyöngén volt érezhető. A műhely pártvezetősége titkárának indítványára a pártcsoportvezető komolyan foglalkozott a szakszervezet ügyeivel és ez segített az aktíva körének kiszélesítésében, új erőket vont be a termelési és társadalmi munkába. Az első feladat, amelyet a pártcsoport a szakszervezet elé tűzött, az volt, hogy fokozza vezetőszerepét a szocialista munkaversenyben; a részleg minden munkását be kellett vonni a versenybe.

Rudakov elvtárs segítve a szakszervezetet a tömeges munkaverseny kifejlesztésében, maga is nagy figyelmet szentel a verseny megszervezése kérdéseinek, harcol az ellen, hogy a verseny tartalmatlanná váljék. A pártcsoport és vezetője ügyel arra, hogy a szocialista vállalásokat kidolgozzák és az összes termelési fel-

tételek és felhasználatlan tartalékok gondos számbavételének alapján vállaljanak feladatokat. Régebben előfordultak esetek, amikor a brigád a szerződésbe beírt kötelezettségeket, amelyeket komolyan nem gondolt át. A pártcsoport úgy határozott, hogy fokozza a brigádok, részlegek és minden munkás felelősségét kötelezettségeik teljesítése tekintetében.

Most, a szocialista szerződések megkötésére készülve, a pártcsoportvezető és a kommunisták részletesen megmagyarázzák a brigádokban azokat a feladatokat, amelyek a műhely, az üzem előtt állanak, beszélgetnek a munkásokkal a szocialista munkaverseny jelentőségéről, a termelés minőségi és mennyiségi mutatószámairól, amelyekért a kovácsműhelynek harcolnia kell. A kommunisták segítenek a brigádoknak és sztahánovistáknak abban, hogy helyes számításokat készítsenek, minden lehetőséget számításba vegyenek és bebizonyítják a munkásoknak egyik vagy másik vállalás reális voltát.

Az egyes munkások egyéni vállalásait széles körben népszerűsítik. Így például, amikor Pusztovalov elvtárs azt vállalta, hogy a normát 150 százalékra teljesíti, a selejtet 10 százalékra csökkenti és a felszerelést példás tisztaságban tartja és példáját követték Letunovszkij, Levin és Knyazev elvtársak, ezt gyorsan megtudta minden műhely. Az élenjárók vállalásait a szemléltető agitáció útján minden munkás tudomására hozták.

A vállalások megvitatása a gyűléseken, a munkások igen aktív részvétele mellett folyik le, akik sok értékes javaslatot tesznek a műhely és a brigádok munkájának megjavítására.

Az emberek a vállalt kotelezettségekkel állandóan törődnek. Reggel, mielőtt elfoglalják munkahelyüket, mindegyik odamegy a termelési grafikonhoz, hogy

megtudja, hogyan dolgozott előző nap a brigád. És ha azt látja, hogy lemaradtak, nyugtalankodik, gondolkozik afelett, hogy lehetne pótolni az elmulasztottakat és kiharcolni ma az elsőséget.

A kommunisták jó termelési munkája minden munkás szeme előtt lebeg, tudják, hogy a kommunistáknak minden baklövésért és sikertelenségért fáj a szívük és látják, milyen önfeláldozóan dolgoznak, hogy biztosítsák a vállalások teljesítését. A kommunisták egyéni példájukkal mozgósítják az embereket, felkeltik kezdeményezőképességüket, közreműködnek a célszerű javaslatok keresztülvitelében. És a munkások még szilárdabban tömörülnek a pártcsoport köré; szilárd meggyőződés alakul ki bennük, hogy közös erővel, a pártszervezet vezetésével bármely nehézséget legyőznek, a vállalt kötelezettségeket pedig feltétlenül teljesítik.

Az első részleg minden gépnél dolgozó kommunistája sztahánovista. De sok a sztahánovista a pártonkívüliek között is. Élenjáró szerepének teljesítése érdekében a kommunista sztahánovistának nemcsak magának kell jól dolgoznia, a munka mintaszerű példáját mutatnia, hanem a technika, a termelés és a munka megszervezésének területén az újítások kezdeményezője kell, hogy legyen.

A pártcsoport és az egyes kommunisták így is fogják fel élcsapatszerepüket a termelésben. Hromilin elvtárs például javasolta, hogy a vontató horgot ne két, hanem egy présgépen sablonozzák, ami lehetővé tette, hogy kettős préselés nélkül dolgozzanak, fokozta a teljesítményt és nagy megtakarítást adott. Uskalov elvtárs javaslatára a korona fogaskerék súlyát 250 grammra csökkentették. Ez megjavította a vasalkatrészek megmunkálását. A kommunisták javaslata szerint a vasalkatrészeket haladéktalanul továbbadták

a következő művelethez, ami meggyorsította a forgólapok forgási sebességét.

Knyazev elvtárs kezdeményezésére kifejlesztették a »kitűnő minőség brigádja« elnevezésért indult munkaversenyt. Eredményképpen a nagykalapácsnál csökkent a selejt, a könnyű gőzkalapácsnál pedig első ízben nem lépték túl a megengedett selejtet.

A kommunisták tapasztalatait, élenjáró kezdeményezéseiket széles körben népszerűsítették a műhelyben és részlegnél. »Igazodjatok a kommunisták után!« — hirdették a plakátok. És a munkások a verseny élenjáróihoz igazodtak. Olejnyikov komszomoltag elsőnek kapcsolódott be a minőségért folytatott küzdelembe.

Uskalov elvtárs brigádja selejtcsökkentés útján 1948-ban 20 tonna fémet takarított meg. 1949-ben a brigád kötelezettséget vállalt, hogy még jobban fog dolgozni. Versenyre lépve a gorkiji autóüzem híres kovácsainak — Kuratov és Zagornov elvtársak brigádjával, a sztálingrádi traktorüzem kovácsának — Beloruszov elvtárs brigádjával és az altáji traktorüzem kovácsának — Petrov elvtárs brigádjával, Uskalov brigádja 1949-ben kötelezte magát, hogy csak kitűnő minőségi terméket ad és nem kevesebb, mint 30 tonna fémet takarít meg.

Uskalov brigádja teljesíti kötelezettségét. Az 1949-es évnek csupán öt hónapja alatt több mint 15 tonna fémet takarított meg. Ez a technológiai eljárások szigorú figyelembevételének eredménye.

A Komszomol-ifjúsági brigád, amelyet Kokoska elvtárs vezet, magáévá tette Uskalov elvtárs kezdeményezését és elhatározta, hogy 1949-ben 4 tonna fémet takarít meg. De amikor a Sztálin autóüzem huszonötödik évfordulójának tiszteletére a munkaverseny kibontakozott, Kokoska elvtárs ifjú brigádja

szintén úgy határozott, hogy ezt a nevezetes dátumot új termelési sikerekkel ünneplik meg. A brigád tagjai felülvizsgálták korábbi kötelezettségeiket és sokkal magasabbakat vállaltak, elhatározva, hogy az évi normát november elseje helyett szeptember huszadikára teljesítik és november elsejéig 4 tonna fémet takarítanak meg.

Az első részleg ilyen módon mindennel takarékoskodva, magáévá téve a kommunisták és pártonkívüliek minden értékes és célszerű javaslatát, tevékenyen közreműködve a termelés észszerűsítésében — jelentősen megnövelte a termelékenységet és csökkentette a selejtet. Ezt a sikert a pártcsoportnak és szervezőjének vezetése biztosítja.

A pártcsoport tevékeny vezetőszerepe meglátszik a mindennapi termelési élet egész sor ragyogó példáján. Ime, egy a példák közül.

Közeledett a május elseje. Rudakov pártcsoportvezető Uskalov elvtárssal beszélve, egyszer azt mondotta neki:

— Márciusban ti 120 vasalkatrész helyett egy váltásban 270-et adtatok. Ez jó, de ez nem a végső határ; a termelés növelésének tartalékai még távolról sincsenek kimerítve.

Uskalov elvtárs helyeselte a pártcsoportvezető elképzelését és közölte a brigád vállalását, hogy még jobb eredményeket fog elérni.

Elhatározták, hogy megkezdik az ünnepelőtti műszakot. Rudakov elvtárs mindennemű támogatást megígért.

Uskalov elvtárs összegyűjtötte a brigádját és közölte velük a pártcsoportvezetővel folytatott beszélgetést. Elhatározták, hogy az ünnepre új termelési ajándékkal készülnek.

A következő napon Uskalov brigádja 300 vasalkatrészt sablonozott a 125 normaszerinti helyett. Az előző rekordot túlszárnyalták.

A pártcsoport nagy figyelmet fordít az élenjárók tapasztalatának tanulmányozására, gondoskodik arról, hogy ezt szemléltetővé, kézzelfoghatóvá tegye. Rudakov pártcsoportvezető gyakran mondja a népnevelőknek:

— Minden részlegen, minden brigádban vannak sztahánovisták, élenjárók. Tapasztalatukkal nem ujságból vagy könyvből ismerkedhetünk meg. Nézzük csak ezeket a sztahánovistákat: Uskalovot, Kokoskát és másokat. Itt vannak velünk együtt. A részleg életéből merítsetek tényeket — ezek különösen értékesek, meggyőzőek, minthogy közelállók és érthetőek a kovácsok számára.

A kovácsműhely élenjáró munkásainak tapasztalata arra tanít, hogyha megvan rá a szándék, kitartó munkával minden kovács nagy teljesítményt, kitűnő minőséget érhet el. A pártcsoport politikai tömegmunkájával a munkásokban azt a vágyat kelti, hogy a sztahánovisták példáját kövessék és mesterségbeli tudást tanuljanak tőlük.

A pártcsoport naponta hatással van a verseny menetére, operatív módon vezeti a versenyzőket és eléri azt, hogy termelési aktivitásunk szakadatlanul fokozódik. A kommunisták gondoskodnak a szocialista munkaverseny széleskörű nyilvánosságáról, arról, hogy mindenki ismerje nemcsak saját munkájának eredményeit, hanem szomszédjainak, mindazoknak a munkaeredményeit, akikkel versenyez.

Nemrég még azt tartották, hogy a verseny eredményeit elég tíznaponként egyszer felfektetni. A pártcsoport indítványára a munkaverseny eredményeit most naponta kiértékelik. De még ez az elszámolás sem

elégítette ki a sztahánovistákat. Tudni akarták munkájuk eredményeit minden négy órában.

A kötelezettségek teljesítésének ilyen operatív elszámolása segített a legjobb kovácsoknak, Uskalov, Knyazev és más elvtársaknak abban, hogy rekordteljesítményt érjenek el, a műhely munkásainak pedig abban, hogy már 1949-ben egyes napokon túlteljesítsék az 1950. évre tervezett normát.

Az elszámolás azonban nem öncél s ezt jól tudja a pártcsoport szervezője. Nemcsak a verseny eredményeinek hírüladása fontos, hanem segíteni kell a versenyzőknek kötelezettségük teljesítésében.

Ebből a célból a pártcsoport a szemléltető agitáció különböző formáihoz folyamodik. Például időről-időre a részlegben különleges plakátot függesztenek ki, amely emlékezteti a munkásokat arra, hogy mit kell tenniök, hogy időben teljesítsék kötelezettségüket. Néha a pártcsoportvezető a plakátot nagyobb méretű naptárlap formájában függeszti ki, amelyen feltünteti a lemaradt brigádot vagy osztályt. A terv határidő előtti teljesítéséért folyó harcra felhívó plakátokat, jelszavakat függesztenek ki a műhelyben, étteremben, a vörös sarokban és az irodákban.

Mindez állandóan emlékeztet a vállalt kötelezettségekre, kényszeríti a lemaradottakat, hogy igyekezzenek, az élenjárókat pedig, hogy még jobban dolgozzanak. Nagy jelentőséget tulajdonít a pártcsoport a szemléltető agitációnak a kitűnő minőségért folytatott harcban. A brigádban termelési grafikon van, amelyen a leadott, minőség leg megfelelő készgyártmányok alapján feltüntetik minden kovács munkájának eredményeit. Emellett a tábla mellett van egy másik, amelyre azoknak a nevét írják fel, akik a selejtet okozták és közlik a selejt okait. A népnevelők itt naponta bemutatják a selejtes vasalkatrészeket, beszélnek a selejt

okairól és azokról a károkról, amelyeket az üzemnek okoznak.

A részlegben gyakran bocsátanak ki »villámokat«. Ez a szemléltető agitációnak igen hatékony formája. A »villámok« gyorsan válaszolnak a mindennapi kérdésekre, a munkások tudomására hozzák az egyes sztahánovisták sikereiről szóló adatokat; felhívják őket, hogy ezekhez igazodjanak. Néha a »villámot« annak a sztahánovistának az arcképével adják ki, aki nagy termelési sikert ért el. A »villám« készítésének egyszerűsége a szemléltető agitáció igen operatív formájává teszi azt.

A lemaradók befolyásolására, a műhelyenbelüli rendellenességek bírálatára, a népnevelők sikerrel használják a »Krokodil« szatirikus újságot. A »Krokodil« karikatúrákkal, éles, bíráló megjegyzésekkel ostorozza a rendellenességeket, harcra hív a hibákkal szemben. Ez erős eszköz a lemaradók, a kelletlenül dolgozók erkölcsi befolyásolására. A »Krokodil«-ban a brigád egyik vagy másik munkásnak rossz munkájáról megjelent anyagok gyorsan a munkások tudomására jutnak és közösen megvitatják őket.

A pártcsoport számításba veszi azt, hogy a szemléltető agitációnak ugyanaz a formája, ha hosszabb ideig alkalmazzák, kevésbbé hatékonnyá válik. Ezért a pártcsoport időről-időre a szemléltető agitáció régi formáját mással, újjal, kevésbbé megszokottal cseréli fel. Például a május elseje előtti munkaversenyben a munkaverseny-tábla helyett színes zászlócskákat vezettek be. Ha a gépkalapácson kék zászló van, azt jelenti, hogy a váltási feladatot 110 százalékra teljesítették, a vörös zászló azt mutatja, hogy a feladat teljesítésében 125 százalékot értek el stb.

Aktív hatást gyakorolva a verseny menetére, a pártcsoport széles körben alkalmazza a versenyzők

kölcsönös ellenőrzésének módszerét. Az ellenőrzésbe bevonják a verseny élenjáróit, akik pontos emberek és bármilyen hibát észrevesznek, a fiataloknak hasznos tanácsot adnak, átadják munkamódszerüket, a lemaradottakat megszégyenítik, kényszerítik arra, hogy igyekezzenek és megjavuljanak.

A verseny közben a pártcsoport és vezetője nagy figyelmet fordítanak arra, hogy az élenjárók segítsék az elmaradottakat. Igy a kommunista Knyazev, aki a korona fogaskeréknél dolgozik, segített Levin sablonozónak a munkamódszer elsajátításában. Tyulkin kovács segített Alexandrov elvtársnak, hogy elsajátítsa a nehéz gépkalapács kezelését. A pártcsoportvezető rávette Koszorukov és Szokolov lemaradt sablonozókat, hogy még egyszer végezzék el a technikai tanfolyamot; ennek eredményeképpen nemcsak teljesítették, hanem túl is teljesítették a normákat.

A pártcsoport sokat foglalkozott Czerszkij elvtárssal, hogy az élenjárók közé emelje. Czerszkij nem teljesítette a tervet. Kötelezték arra, hogy végezze el a technikai tanfolyamot. Ez azonban keveset segített. Akkor Rudakov elvtárs elhatározta azt, hogy felderíti Czerszkij lemaradásának legfőbb okát és maga ellenőrizte a gépkalapácsot. Megállapította, hogy rossz állapotban van. Megbízta az egyik kommunistát, hogy Tyihonov mechanikussal javítsák meg a felszerelést. Czerszkij rossz munkájának okát eltávolították; Czerszkij teljesítette a tervet.

Az első részleg legfontosabb gépei a kovácsoló gépkalapácsok és sajtók. Az évi program határidő előtti teljesítése érdekében jelentősen növelni kellett a gépkalapácsok termelékenységét. És amikor a pártcsoport gyűlésén megvitatták azokat a kötelezettségeket, amelyeket az üzem Sztálin elvtárshoz írott levelében vállalt, Rudakov elvtárs a kommunisták figyelmét

mindenekelőtt a munkatermelékenyég fokozásának konkrét megoldására fordította. A pártcsoport megbízta a kommunistákat, hogy egyéni vállalásaikban olyan javaslatokat irányozzanak elő, amelyek új kiadások nélkül lehetővé teszik a gépkalapácsok termelékenységének növelését.

A kommunisták sokat dolgoztak azon, hogy megtalálják a vasalkatrészek termelése fokozásának útját. Ez a X. Szakszervezeti Kongresszus előkészületeinek idején volt.

A X. Szakszervezeti Kongresszus megnyitásának napján a kovácsműhely munkásai nagy termelési eredményt értek el: április 19-én a gépkalapács 23.8 tonna kovácsolt vasat termelt normán felül. Ez volt a legnagyobb teljesítmény a kovácsműhely fennállása óta.

Különösen jól dolgoztak a kovácsműhely első részlegének munkásai. A nehéz gépkalapácsok munkaszakasza (vezetője Hromilin elvtárs) 129, 9 százalékot ért el; a könnyűgépkalapácsok szakasza (vezetője Romanyenko elvtárs) 129,7 és a gőzkalapácsok szakasza (vezetője Voroncev elvtárs) 122 százalékot termelt.

Az üzem igazgatója, I. A. Lihacsev méltányolta a kovácsok kiemelkedő győzelmét — az 1950-re tervezett színvonal túlszárnyalását — a gépkalapácsok által termelt kovácsoltvas mennyiségét és a 14 legjobb sablonozót megjutalmazta. Köztük az első részleg 7 sztahánovistája: Letunovszkij párttag., Romanov, Kokoska komszomoltagok és mások.

Az első részleg munkásainak ez a nagy termelési győzelme a pártcsoport és szervezője, Rudakov elvtárs politikai tömegmunkájának eredménye.

Az első részleg pártcsoportja tevékenységében szakértően összehangolja a gazdasági vezetést a mindennapi politikai és nevelőmunkával. A pártcsoportve-

zető megbízására a népnevelő munkát a legtekintélyesebb és politikailag képzett kommunisták és pártonkívüli sztahánovista munkások végzik. A részlegeken az ebédszünetekben naponta beszédeket, előadásokat tartanak, ujságot és szépirodalmat olvasnak fel.

Az általános politikai témájú agitációt a pártcsoport szakértően összekapcsolja a termelés gyakorlati kérdéseinek megvilágításával. Sok beszédet tartanak konkrét termelési témáról: például Alexandr Csutkih kezdeményezéséről, Vorosin mester segédjének javaslatáról, a forgóalapok forgási sebességéről stb. A népnevelők rendszeresen megmagyarázzák a konkrét termelési feladatokat és szorosan összekapcsolják őket az általános állami feladatokkal és a politikai helyzet megvilágításával.

A beszédet rendszerint nem nagy csoport, 10—15 ember számára tartják, ami lehetővé teszi az emberek jó tanulmányozását, igényeiknek, szükségleteiknek és kérdéseiknek minden szempontból való számbavételét. A beszéd sikere, még ha a legmindennapibb témáról szól is, nagymértékben attól függ, hogyan építi fel a népnevelő a beszédet, mivel kezdi, milyen mértékben tudja bevonni hallgatóit.

Marinyin népnevelő elvtárs a mezővédő erdősávokról szóló beszéde előtt térképet függesztett ki, a munkások a beszéd kezdete előtt összegyűltek a térképnél és igyekeztek szemléltetően elképzelni maguknak a mezővédő erdősávok hálózatát. És amikor a beszéd megkezdődött, egész sor, őket érdeklő kérdést tettek fel a népnevelőnek. A beszéd az összes hallgatók aktív részvétele mellett folyt le.

Romanyenko agitátor elvtárs egyszer azt a beszédet, amelyben a munkatermelékenység fokozásának és az önköltség csökkentésének feladataival foglalkozott. Mihail Uskalov brigádjának munkájáról szóló elbeszé-

lésével kezdte. Ennek a brigádnak a sikereiről a részleg munkásai már aznap értesültek a »villám«-ból. A téma ilyen konkrét megközelítése biztosítja a beszéd sikerét és azt, hogy a munkások résztvesznek benne. A hallgatók figyelmének felkeltése érdekében a népnevelők a beszéd folyamán egész sor kérdést tesznek fel a hallgatóknak s arra törekednek, hogy ezeket maguk a hallgatók oldják meg.

A pártcsoport rendszeres munkát végez a lakosság között a volt választói körzetekben. A lakosság közt dolgozó népnevelők külön népnevelőgárdában egyesültek. Azokhoz a házakhoz osztották be őket, ahol a választási kampány idején működtek. Amikor a népnevelők a lakosság között dolgoznak, a pártcsoportvezető elmegy a választási körzetbe. Minden népnevelőnek a beszélgetés kezdete előtt és a beszélgetés után fel kell keresnie itt a pártcsoportvezetőt. Rudakov elvtárs segít a népnevelőknek megoldani a felvetődött kérdéseket, megtalálni a nehézségekből kivezető utat. A beszélgetések után a népnevelők rövid tanácskozásra gyűlnek össze, hogy egymással közöljék benyomásaikat, kicseréljék tapasztalataikat.

A pártcsoportvezető a népnevelők munkájával szemben igényes, gondot fordít a beszédek, előadások magas eszmei minőségére. Ügyel arra, hogy valamennyi népnevelő látogassa a szemináriumot, maguk is foglalkozzanak saját politikai színvonaluk emelésével, komolyan készüljenek fel minden előadásra. A népnevelők többsége így is jár el. Ezen a téren példát mutatnak a legjobb népnevelők: Hromilin, Jevplanov, Knyazev, Voroncov, Letunovszkij és más elvtársak.

Voroncov népnevelő (Kozsuhovo község lakosai között dolgozik) arra törekedve, hogy beszédeit tartalmasabbakká, eredményesebbekké tegye, minden témára vonatkozólag az ujságokból és folyóiratokból

érdekes adatokat és példákat gyüjt össze. Például a moszkvaiak Sztálin elvtárshoz írt leveléről szóló beszédében az Állami Tervhivatal közleményét, valamint a termelés növekedéséről, az élenjárók sikereiről szóló ujsághíreket használta fel, meggyőző adatokat hozott fel a kovácsmühely sztahánovistáinak jó munkájáról. Megismertette hallgatóit az ötéves terv legfontosabb számadataival, majd ezeket a számadatokat az ujságokból vett grafikonokkal szemléltette. Az autógyártás növekedéséről beszélve, fényképeket mutatott az épülő üzemekről és az új autók mintapéldányairól. Voroncov elvtárs szakértő módon feltett kérdésekkel hallgatóit élénk szórakoztató beszélgetésekbe vonja be.

A pártcsoport gyakran hallgatja meg a gyűléseken a kommunista népnevelők beszámolóit, a legjobbak tapasztalatán tanulnak az ifjabbak, kevéssé tapasztaltak. A népnevelő beszámolója a pártcsoport gyűlésén nem egyetlen formája a népnevelő munkája ellenőrzésének. A pártcsoportvezető gyakran maga is jelen van a beszélgetéseknél, pontosan megjelöli a hibákat és érdemeket a népnevelő munkájának módszerében.

Egyszer, az ebédszünetben Rudakov elvtárs odament a nemrégen kijelölt népnevelőhöz, Pjetrovhoz és azt mondotta neki:

— Hallgattam magát tegnap, Pjetrov elvtárs, és arra gondoltam: értettek-e mindent az emberek beszédéből? Jól beszélt, tűzzel, sok érdekes tényt hozott fel, de vannak olyan dolgok, amelyeket hallgatói nem értettek meg — a beszéd után megkérdeztem őket. A maga hibája: nem ad lehetőséget arra, hogy átgondolják az elmondottakat.

— És miért van ez így? — kérdezte értetlenül a népnevelő — hiszen úgy igyekszem.

— Tudni kell beszélni a néppel, magyarázni, kifejteni. Maga pedig tegnap csak beszélt, semminél nem

állt meg, nyilvánvalóan feltételezte, hogy szavait röptében felfogják és megértik.

Rudakov elhatározta, hogy szemléltető leckét ad a fiatal népnevelőnek — maga tartja meg a soronkövetkező beszédet, Pjetrovot pedig meghívja, hogy hallgassa meg. Rudakov elvtárs »Mit adott a Szovjethatalom a dolgozóknak« című előadásának meghallgatására 30 ember jött össze.

Rudakov elvtárs beszédét M. Gorkij »Emberek« című regényéből való részletek felolvasásával kezdte, ahol a nagy író szomorú képet rajzol a munkásifjúság kegyetlen kizsákmányolásáról és jogfosztottságáról a cári Oroszországban. »Nos és hogyan van ma? Milyen az ifjúság helyzete a Szovjethatalom alatt?« — tette fel a kérdést hallgatóinak Rudakov elvtárs. Néhány ember felszólalt. Rövid, világos beszédekben sikeresen állították szembe a serdülő ifjúság kilátás nélküli életét a kapitalista államban, az ifjúságról való nagy sztálini gondoskodással a szovjet országban. A fiatal hallgatók közül néhányan epizódokat beszéltek el életükből, a jövőre vonatkozó terveikről, arról a vágyukról, hogy erőiket szeretett hazájuk javára áldozzák.

A beszélgetés végén felszólalt Ivan Szemjonovics Zaharovics nyugdíjas. Beszélt a munkásember szomorú, terhes életéről a kapitalista gyárban, világos képet rajzolt a szörnyű nyomorról, elviselhetetlen munkáról. És mikor azután szó volt a kerület építkezéseiről, a lakásépítésről, a lakásokba a gáz bevezetéséről, az üdülőhelyekről, a beszélgetés résztvevői mindezekről a nagy öröm érzésével beszéltek, hogy örökre végeztek a mult lidércnyomásával — úgy beszéltek, mint szabad országuk teljesjogú gazdái. A beszélgetés körülbelül egy órát tartott.

Rogova elvtársnő így fejezte ki a beszélgetés feletti megelégedését: »Úgy beszéltek, hogy a szívemig hatolt.«

Ezek az egyszerű szavak fejezik ki azt a lényeget, mire minden bolsevik népnevelőnek törekednie kell.

*

A pártcsoport a párt tömegpolitikai munkájának súlypontját a szakaszokra, brigádokra vitte át, ahol a termelési terv sorsa közvetlenül eldől.

Ez lehetővé teszi, hogy minden munkacsoporthoz, minden munkáshoz a legjobban hozzáférkőzzünk, tisztában legyünk szükségleteikkel és igényeikkel, számításba vegyük termelési és élettapasztalatukat. A munka ilyen megszervezése mellett a népnevelő mindig a tömegek között van, gyorsan válaszol minden kérdésre, amelyet az élet vet fel, nem kerüli ki az éles kérdéseket, hanem bátran felveti és megoldja őket, meggyőző érvekkel töri szét az elavult nézeteket és beállítottságát.

Egyszer Ozerszkij elvtárs, aki a multban nem volt nagyon serény a munkában, panaszkodni kezdett az anyagi nehézségekre. Együttérzett vele Szmirnov, aki mellesleg szólva szintén nem teljesítette normáját.

— Mit siránkoztok — vetette ellen a beszélgetésben résztvevő Jevplanov népnevelő. — Rosszul dolgoztok, tanulni nem akartok, selejtetek nagy. És különben nem is olyan nehéz, mint ahogy beszélitek.

A beszélgetésbe beavatkozott Szemjonov pártonkívüli sztahánovista.

— És ki akadályozza, hogy jobban dolgozzatok — mondotta — például úgy, mint Mihail Uskalov? Hiszen ő éppen olyan ember, mint ti, mégis kétszeres, sőt még nagyobb normát teljesít és természetesen jól keres.

A beszélgetésnél jelenlévő munkások Szemjonovot támogatták és elítélték Ozerszkijt és Szmirnovot.

A tömegmunkában nagy szerepe van a munkások

gyűlésének. A gyűléseken kialakul a munkások közvéleménye, meghalljuk legjobb képviselőinek hangját. Napfényre kerülnek a legjobb munkatapasztalatok, a felelősség érzése nevelődik ki a munk sokban nemcsak a rábízott ügyért, hanem a műhely, az egész vállalat munkájáért is. Amikor fontos kérdés megoldására kell mozgósítani a munkásságot, a pártcsoport gyakran fordul a munkásokhoz a gyűlésen keresztül, résztvesz ennek előkészítésében és vezetésében. Igy 1949 július 17-én a pártcsoport külön gyűlésen megvitatta »A kovácsműhely munkásgyűlésének előkészítéséről és vezetéséről« szóló kérdést.

Nagy munkát végeztek a kollektív szerződés megkötésével foglalkozó gyűlés előkészítésére, ami kétségtelenül jelentős mértékben biztosította ennek sikerét. A napirendet a munkások már jóval a gyűlés előtt megismerték. A gyűlés feladatairól a népnevelők valamennyi brigádnál beszédeket tartottak. A gyűlés feladatainak magyarázatával foglalkoztak a falinjság és a röplapok is. A munkások előre felkészültek a gyűlésen történő felszólalásaikra, átgondolták javaslataikat, tanácskoztak a pártcsoportvezetővel.

Az előkészítés eredményeként a gyűlés rendkívül aktív volt. Sok egyszerű kovács felszólalásában érződött az üggyel kapcsolatban az államérdekek szem előtt tartása és felelősségük tudata nemcsak személyes feladatuk, hanem az egész terv teljesítéséért.

A pártcsoport nagy figyelmet fordít a termelési értekezletekre, amelyek a munkához való szocialista viszony kifejlesztésének, a munkásoknak az aktív termelési életbe, a termelési programok teljesítéséért folyó harcba való bevonásának iskolái. A pártcsoport segít a szakszervezeteknek, hogy ezeket az értekezleteket tömegesekké és a lehető leghatékonyabbakká tegye, olyan értekezletekké, amelyek felkeltik a munkások ter-

melési kezdeményezését. A termelési értekezleteken a kovácsműhely munkájának legkülönbözőbb kérdéseit vitatják meg: a selejtet, a tisztaságot és rendet, a fémmel való takarékoskodást, az alkatrészek sablonozásának új módszerét, az észszerűsítést stb.

Gyakran maguk a kovácsok vetik fel azokat a kérdéseket, amelyeket a termelési tanácskozásokon meg kell vitatni. Például egyszer a munkásoktól jelentés jött, hogy a kalapácsok részlegén a felszerelést rosszul javítják meg, aminek következtében a gépkalapácsok naponta leállnak. A kérdést a termelési értekezleten való megvitatásra tűzték ki. Kiderült, hogy a részlegen gyakran távolmarad a lakatos. A munkások készségesen felszólaltak az értekezleten és sok értékes javaslatot tettek. Olejnyikov kovács arról beszélt, hogy a harmadik gépkalapács kemencéje nem hevít, hogy nincsenek berendezések a munka könnyítésére. Hromilin elvtárs javasolta, hogy a »vontató horgok« sablonozását változtassák meg, megmagyarázva, hogy akkor a sablonozó gép két munkafolyamatát eggyel cserélhetik fel és ennél egy gépkalapács felszabadul. A javaslatokat megvalósították, ami jelentős mértékben megjavította a részleg munkáját.

A pártcsoport nagy jelentőséget tulajdonít azon új munkásokkal való munkának, akik először vesznek részt a termelésben. Feladatul tűzték ki: segíteni kell az embereknek, hogy gyorsabban váljanak szakmunkásokká, szakképzettséget nyerjenek, bekapcsolódjanak az üzem társadalmi és termelési életébe.

Rudakov elvtárs, pártcsoportvezető személyesen beszélget minden új munkással. Ezekből az elvtársi és meghitt beszélgetésekből a pártcsoportvezető sokat megtud az új emberről, igényeiről, beállítottságáról, arról, hogyan lehet őket jobban és gyorsabban bekapcsolni az üzem munkájába.

Rudakov elvtárs abban látja legfőbb feladatát, hogy beoltsa az újoncba a termeléshez való kedvet, szeretetet ébresszen az üzem és saját műhelye iránt, belenevelje a rábízott munka fontosságának és felelősségének tudatát.

A mesteren keresztül a pártcsoport arra törekszik, hogy az új munkásokat bekapcsolja a régi brigádokba, ami igen fontos termelési nevelésük szempontjából. Amikor Dmitrijenko új munkás Uskalov régi brigádjába került, természetesen igyekezett utólérni az élenjáró munkásokat. Rudakov elvtárs néha a kommunistáknak megbízatást ad, hogy az újoncot megfelelően kiképezzék ; a tapasztalt mester vezetése alatt a munkás gyorsan szakképzettséget nyer. A pártcsoport a kommunisták ilyenszerű feladatát fontos pártmegbizatásnak tekinti.

A pártcsoportvezető néhány gyűlést tartott az új munkások és az ifjúság számára, ahol elmondották az autógyár történetét. Az egyik gyűlésen felszólalt Olenyov elvtárs, régi, szakképzett kovács, aki már harminc éve dolgozik az üzemben. A kovácsműhely forradalom előtti munkájáról beszélt, és arról, hogyan dolgoztak kézi kalapáccsal.

— Az »AMO-F-15« jelzésű első szovjet autó gyártásánál — mondotta Olenyov — a gyártási jegyzékben a könyöktengelyt nem tüntették fel. A kovácsműhelyben akkor nem volt sablonozógép. Mindent síma kovácsasztalon, vagy egyszerű üllőn készítettek. Régen a könyöktengely készítéséhez a munkás vastag acéllemezt vett, megjelölte a körvonalát, kifúrta, levágta, majd azután következett a mechanikai megmunkálás. Ma az üzem egyenesen az élenjáró technika palotája, mindenütt a legtökéletesebb munkagépek, mindenütt futószalagok, automatizálás. Ezt láthatjátok a kovácsműhelyben. Mint az ég és föld, úgy különböznek egymás-

tól, a mostani kovácsműhelyek és a forradalom első éveinek kovácsműhelye. A kovácsműhelyeket hatalmas kovácsoló gépkalapácsokkal szerelték fel, amelyekkel sztahánovisták dolgoznak. A kiváló kovács, a Moszkvai Szovjet tagjának, Mihail Uskalovnak a mellén Lenin-rendjel. Ezt a kitüntetést munkájáért kapta. A kommunista sztahánovista jó néhány termelési rekordot ért el, és ezt nem erővel, hanem szakértelemmel érte el. A közös ügy személyes ügyévé lett.

Olenyov gyakran felszólal az ifjúság körében. Nagyszerű népnevelő, aki elbeszéléseivel le tudja kötni a hallgatók figyelmét, fel tudja ébreszteni kezdeményezésüket.

Az ifjú kovácsokkal, a háborúutáni ötéves tervben az ipar és a közlekedés fejlődéséről beszélgetve Olenyov népnevelő megkérdezte:

— Hány autót kell adniok az üzemeknek 1950-ben az ország számára?

— 500 ezret — felelték a hallgatók.

— Helyes. Igy tehát üzemünknek 1950-ben igen jelentős részét kell adnia ezeknek az autóknak. Üzemünknek az 1950-es normákat 1949 novemberére el kell érnie. Látjátok, milyen fontos szerepe van üzemünknek és többek között kovácsműhelyünknek az ötéves terv teljesítésében. A kovácsoltvas legkisebb késlekedése, vagy a selejt azonnal megmutatkozik a futószalag munkáján.

A népnevelőnek nem kellett példákat felhoznia, maguk a fiatal munkások hoztak fel. A népnevelő segítségével megvitatták és elfogadták a brigád munkájának javítása érdekében a gyakorlati rendszabályokat.

Az ifjúság és az új munkások másik gyűlésén a pártcsoportvezető a fiatal kovácsnak, Olejnyikovnak adta a szót. Olejnyikov nemrég van az üzemben, de már túlteljesítette a tervet és sok fémet takarít meg.

Olejnyikov közölte elvtársaival első tapasztalatát, elmondotta, hogyan győzte le a nehézségeket, hogyan sajátította el és szerette meg a kovácsmunkát.

Az új munkásokkal végzett munkában a pártcsoportvezető nem szorítkozhatik a beszélgetésekre és gyűlésekre. Ügyel arra, hogy az egész csoporttal való beszélgetések alatt tekintetbe vegye az egyes embert.

Előfordult a következő eset. Pusztovalov új kovács eleinte nem teljesítette a normát, nem hatolt a dolgok mélyére, senkivel nem beszélt. Anélkül, hogy beszéltek volna vele, egyszerre bírálni kezdték a gyűléseken, a faliujságban, ami csak dühössé tette a munkást. S a pártcsoportvezetőnek kellett lelkére beszélni és igyekeznie, hogy bevonja a közös munkába, úgyhogy Pusztovalov szószerint újjászületett. Jó sztahánovista kovács lett belőle, kitűnően végzi munkáját.

A tömegekkel való szoros kapcsolat, a mindennapos politikai tömegmunka a legjobb élenjáró munkások révén biztosítja a pártcsoport fejlődését. A pártcsoport széleskörű pártonkívüli aktívára támaszkodik, bevonja a gazdasági és politikai feladatok megoldásának gyakorlati munkájába, maga köré tömöríti őket. Az élenjáró munkások fokozatosan a kommunisták színvonalára emelkednek, már nemcsak a pártszervezet vezetése alatt akarnak dolgozni, hanem soraiban. Ezt a törekvésüket a pártba való belépésükkel pecsételik meg.

Ivanov gépállító a kovácsműhelyben kifogástalanul dolgozott, aktívan résztvett a társadalmi életben. Egy fontos feladatot teljesített és az üzemi újság igen melegen írt róla. Ez fellelkesítette és még jobban kezdett dolgozni. Ivanov elvtárs azt mondotta Rudakov pártcsoportvezető elvtársnak:

— Bizonyos idő óta valahogy kényelmetlenül érzem magam. Társaim a pártban vannak, én pedig nem.

Elhatároztam, hogy kommunista leszek. Ki ajánlhatna engem?

A pártcsoportvezető régen várta ezeket a szavakat Ivanovtól, méltónak tartva őt arra, hogy felvegyék a bolsevik párt sorai közé. Azt tanácsolta neki, hogy ajánlásáért forduljon Voroncov és Marinyin elvtársakhoz.

A pártonkívüli Popov kovács egyszer azzal a kéréssel fordult a pártszervezőhöz, hogy adjon neki társadalmi munkát. Népnevelő munkát bíztak rá. Jelenleg Popov a részleg egyik legjobb népnevelője és már a pártnak is tagja.

Az első részlegben dolgozik a gőzkalapácsnál Miljukov sztahánovista gépállító. Gyakran felkeresi Rudakovot, tanácskozik vele, komoly megbízásokat kap a pártcsoportvezetőtől. Gyakran tanácskozik a pártcsoportvezetővel Zajikin pártonkívüli gépállító is.

Ezek csak egyes emberek, a pártonkívüli munkásoknak abból a nagyszámú aktivájából, amellyel a pártcsoport körülvette magát. A pártcsoport rájuk támaszkodik mindennapi munkájában, komoly megbízatásokat ad nekik, meghívja őket a pártnapokra. Ezek a pártonkívüli munkások biztos tartalékok a párt sorainak új tagokkal való kiegészítéséhez kipróbált emberek, akik képesek becsülettel hordozni a kommunista kitüntető címét.

*

Ilyen rövid leírásban nehéz megfelelő teljességgel beszélni arról a sokrétű munkáról, amelyet a Sztálin autógyárban az egyik legjobb pártcsoport, a kovácsműhely első részlegének pártcsoportja végez. Ennek a pártcsoportnak és vezetőjének legfőbb érdeme az, hogy szoros kapcsolatban van a munkássággal, jól

ismeri sajátságait. képességeit és szükségleteit; a pártonkívüliek széles aktívájával veszi körül magát és mindennap gondoskodik arról, hogy senki se maradjon le.

És ezért a kovácsműhely első részlege pártcsoportjának munkája céltudatossággal és élettel telített munka.

(71) 509429. Athenaeum Nyomda (Fv.: Soproni Béla)

1·— Ft